

РЕШЕНИЕ

№ 655

гр. София, 08.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 18.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **7812** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 92, ал.1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/.

Образувано е по жалбата на А. Д. А. срещу индивидуални административни актове за промяна на настоящия и постоянния адрес на малолетните му деца Мина А. А. и Д. А. А. по подадени от майката на децата М. П. Г. заявления с вх.номера: 123, 124, 281 и 282 от 07.072020 г. на длъжностното лице по гражданско състояние и гражданска регистрация в Район „Студентски“-СО.

Предвид изложените в жалбата оплаквания, наведеното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Осъществяването му е мотивирано с доводи за неспазване на нормите на чл.95,ал.3 и чл.96, ал.3 ЗГР, чл.122 и чл.123, ал.1 от Семейния кодекс /СК/ и чл.138, ал.1 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г. за функциониране на Единната система за гражданска регистрация /Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г./.

С писмения отговор по жалбата, обективиран в съпр.писмо по изпращане на переписката на съда ответникът оспорва основателността на жалбата.

В о.с.з. пред АССГ, жалбоподателят лично и чрез пълномощника си-адв.С., моли за уважаването на жалбата и присъждането на разноските за съдебното производство в размер на заплатената държавна такса- 40 лева, общо.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.М., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ по съображенията, изложени в писмения отговор по жалбата.

Заинтересованата страна /ЗС/ в съдебното производство М. П. Г. изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл. 235 от ГПК, вр.чл. 144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалваните актове на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

1. Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от документите, съдържащи се в адм.преписка, приети от съда като писмени доказателства по делото, че жалбоподателят и ЗС са родители на малолетните деца-близначките Мина и Д., род. на 05.10.16 г. Страните не твърдят и по делото няма данни, родителите да са в брак /съпрузи/.

2. Родителите /жалбоподателят и ЗС/ не живеят заедно и поради липса на постигнато между тях съгласие относно местоживеенето на малолетните им деца, упражняването на родителските права, личните отношения с тях и издръжката им, майката е инициирала образуването по чл.127, ал.2, вр.ал.1 СК на гр.д.№64684/2018 г. по описа на Софийския районен съд, по което е подадена и молба за привременни мерки. Към момента на приключване на устните състезания в настоящото съдебно производство, няма данни по посоченото гр.дело да е постановен съдебен акт по спора.

3. От Удостоверение изх.№Към РСТ 20-ДИ11-147/15.01.2021 г. на Район „Студентски“-СО се установява, че:

- ЗС и майка на децата е била с настоящ адрес, считано от 12.07.1995 г. до 07.07.2020 г. в [населено място], район „Искър“-СО,[жк], вх.Б, ет.4. Считано от посочената дата-07.07.2020 г. по нейно заявление настоящият ѝ и постоянният ѝ адрес са променени и вече са в [населено място], район „Студентски“, [улица], вх.Б, ет.4, ап.39. Към заявлението е приложено копие от Нот. акт за покупко-продажба №30, том XI, рег.№24504, дело №1802/15 г. на н-с с рег. №039 и район на действие-СРС, установяващ придобиването еднолично от ЗС М. Г. на ап.39, ет.4, вх.Б, [улица], [населено място].

4. Жалбоподателят и баща на децата, ситано от 10.04.1996 г. е с настоящ адрес в гр-С., район „К. поляна“, [улица]. Същият адрес е заявен и вписан и като негов постянен адрес, считано от 03.10.2000 г. Няма данни и жалбоподателят не твърди настъпили впоследствие промени в настоящия и постоянния му адрес. Същият адрес е посочил и в молбата за отстраняване недостатъците на жалбата от 01.09.2020 г.

5. Към момента на раждането им-05.10.2016 г., децата са вписани с настоящ и постоянен адрес, съвпадащ с този на майката към този момент, който тогава и сега е различен от този на бащата-жалбоподателя по делото.

6. По подадени само от майката заявления с вх.номера: 123, 124, 281 и 282 от 07.07.2020 г., без съгласието на бащата да е обективизирано в заявленията-образец /Приложение №14 към чл.138, ал.1 от Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г./, децата са вписани с настоящ и постоянен адрес: в [населено място], район „Студентски“, [улица], вх.Б, ет.4, ап.39, който съвпада с променения адрес на майката на същата дата.

7. Майката на децата и ЗС в съдебното производство не оспорва, че жалбоподателят-баща на децата е узнал за променените им адреси по начина, който се твърди в жалбата до АССГ-във връзка с връчени му на 15.07.20 г. съдебни книжа по по

гр.д.№64684/2018 г. на СРС.

8. Оспорените индивидуални административни актове на длъжностното лице по гражданско състояние и гражданска регистрация в Район „Студентски“-СО, с делегирана със Заповед № СОА20-РД-09-523/03.01.20 г. от кмета на СО компетентност, издадени по подадените от майката заявления за промяна на настоящия и постоянния адрес на децата, са изразени чрез действие-вписване на поисканата промяна /чл.21, ал.1, предл.2-ро АПК/, видно от приложените по делото удостоверения по чл.23, ал.1 от Наредбата за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

При така приетото за установено, съдът обуславя следните правни изводи:

Преценката за допустимост на жалбата е обективизирана в определението на съда от з.з. на 15.09.2019 г. за насрочване на делото в открито с.з. , като не е налице изменение на обстоятелствата, което да налага повтарянето ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

Постоянен адрес е адресът в населеното място, което лицето избира да бъде вписано в регистъра на населението-чл.93, ал.1 ЗГР.

Настоящ адрес е адресът, на който лицето живее-чл.94, ал.1 ЗГР.

Съгласно чл.90, ал.1 ЗГР, всяко лице, подлежащо на гражданска регистрация, е задължено да заяви писмено своя постоянен и настоящ адрес.

Постоянният и настоящият адрес на новороденото дете съвпадат със съответните адреси на родителите му. Когато родителите имат различни постоянни адреси, както е в случая, те избират един от тях за детето си. Когато родителите имат различни настоящи адреси, настоящият адрес на майката е настоящ адрес и за детето-чл.90, ал.2 ЗГР.

Установените по делото фактически обстоятелства категорично сочат, че към момента на раждането на децата Мина и Д., родителите са били с различни постоянни и настоящи адреси. Очевидно, предвид регламентацията на чл.90, ал.2 ЗГР, те са избрали за постоянен адрес на децата този на майката. Директно по силата на същата законова норма, за настоящ интерес на децата пък е бил вписан настоящия адрес на майката.

Съгласно чл.123, ал.1 СК, родителските права и задължения се упражняват в интерес на детето от двамата родители заедно и поотделно. Когато родителят е действал сам, той е длъжен да уведоми другия родител.

Упражняването на родителските права и задължения се извършва по общо съгласие на родителите. При разногласие те могат да се обърнат към медиатор или да предявят иск пред районния съд по настоящия адрес на детето, който решава спора след изслушване на родителите, а при необходимост - и на детето. Решението на съда може да се обжалва по общия ред-чл.123, ал.2 СК.

В случая изглежда да е вярно, че за промяната адресите на малолетните деца, бащата не е бил предварително уведомен от майката и по този въпрос е налице разногласие между двамата родители.

Вярно е и, че съгласно норматива на чл.138, ал.1 от приложимия подзаконов нормативен акт - Наредба № РД-02-20-9 от 21.05.2012 г., постоянният адрес се заявява и променя със заявление за постоянен адрес по образец съгласно приложение № 14, а в него се съдържа графа, в съотв. с която е необходимо съгласието и на двамата /родители, бел. на съдията/ законни представители на малолетното дете.

Не се спори обаче, че децата живеят с майката, а тя се е преместила заедно с тях в

придобитото еднолично от нея жилище и е променила своите настоящ и постоянен адрес, за да съвпадат с този на жилището.

Следователно промяната на адресите и на малолетните деца, от една страна, следва факитческото и правно положение, установено от момента на раждането на децата, а именно техните адреси да съвпадат с тези на майка им /които са различни от тези на бащата, както вече съдът посочи/. От друга страна, промяната на настоящия адрес на децата в частност изпълнява законното му предназначение да отразява адреса, на който децата живеят реално-чл.94, ал.1 ЗГР. От трета страна, както посочи и процесуалният представител на ответника в о.с.з., ако промяната на настоящия и постоянен адрес на децата не е била извършена по подаденото от майката заявление, това би означавало да се създаде правно положение, при което адресите на малолетните деца да не съвпадат, нито с тези на майката, нито с тези на бащата, което във всяко възможно съмнение не е в интерес на децата. Конституционно прогласен принцип е, че децата са под закрилата на държавата и обществото наред със семейството и майчинството - чл. 14 от Конституцията. В дейността по неговото реализиране участват, както органи, институции на изпълнителната, така и на съдебната власт. Не съществува конституционна норма, която да постановява, че интересите на децата следва да се защитават само и единствено от родителите, както всеки от тях намери за добре. В случая у съда възникна обосновано съмнение, че чрез подаването на жалбата до съда бащата не се ръководи от интересите на децата, а от други съображения и свои страхове /без значение доколко последните са обосновани/. Според чл. 3 от Конвенцията за правата на детето /Приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. Ратифицирана с решение на ВНС от 11.04.1991 г. - ДВ, бр. 32 от 23.04.1991 г., обн., ДВ, бр. 55 от 12.07.1991 г., в сила от 3.07.1991 г./, висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи и затова държавата е задължена да осигури на детето такава закрила и грижи, каквито са необходими за неговото благосъстояние, като се вземат предвид правата и задълженията на неговите родители, законните настойници или на другите лица, отговорни по закон за него, и за тази цел е необходимо да предприеме необходимите законодателни и административни мерки. Според съда, извършената промяна в адресната регистрация на малолетните деца, в конкретния случай, е неоспоримо в техен интерес. След решаването на висящия спор между родителите по гр.дело гр.д.№64684/2018 г на СРС относно местоживеенето на малолетните им деца, упражняването на родителските права, личните отношения с тях и издръжката им, ако бащата е предпочетеният от гражданския съд родител, за него ще възникне правото да поиска и промяна в адресната регистрация на децата.

Съдът сочи най-сетне и това, че принципът на правовата държава по чл.4, ал.1 КРБ изисква съразмерност/пропорционалност на въведените нормативни ограничения на индивидуални права и свободи. Принципите на пропорционалност и разумност са предписания, които ръководят прилагането на правната система, така че да отговаря на конкретната ситуация по подходящ и пропорционален начин. Принципите на пропорционалност и разумност гарантират съгласуваност между прилагането на закона и постигането на целта му, като се гарантира неговата справедлива употреба. Конкретиката на фактите по делото в процесния случай, според съда, категорично

налага извода, че за отмяната оспорените актове липсва разумно основание. Тяхното запазване съответства на интересите на децата в създалата се между родителите ситуация до решаването по гражданскоправен път на спора помежду им относно упражняването на родителските права и местоживеенето на децата.

По изложените съображения съдът намери жалбата за неоснователна и я отхвърля.

С решението разноси не се възлагат /чл.172а, т.7 АПК/, поради липса на искане за това /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/ от правоимащата съобр.изхода на делото страна-ответника /чл.143, ал.4 АПК/ за защитата му, осъществена от юрисконсулт /чл.78, ол.8 ГПК, вр.чл.144 АПК.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. 5 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Д. А. срещу индивидуални административни актове, изразени чрез действие от длъжностното лице по гражданско състояние и гражданска регистрация в Район „Студентски“-СО по вписване на заявена промяна, както следва:

1. За промяна на постоянния адрес на малолетното дете Д. А. А., род. на 05.10.2016 г., по заявление с вх.№123/07.07.2020 г., подадено от майката М. П. Г.;
2. За промяна на настоящия адрес на малолетното дете Д. А. А., род. на 05.10.2016 г., по заявление с вх.№282/07.07.2020 г., подадено от майката М. П. Г.;
3. За промяна на постоянния адрес на малолетното дете Мина А. А., род. на 05.10.2016 г., по заявление с вх.№124/07.07.2020 г., подадено от майката М. П. Г.;
4. За промяна на настоящия адрес на малолетното дете Мина А. А., род. на 05.10.2016 г., по заявление с вх.№281/07.07.2020 г., подадено от майката М. П. Г..

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховия административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: